

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA LUBLIN**

z dnia 2017 r.

**w sprawie zmiany nazwy ulicy położonej w granicach administracyjnych miasta
Lublin**

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 13) ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016r. poz. 446, z późn. zm.) i art. 6 ust.1 w zw. z art. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016r. poz. 744) - Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§ 1

Zmienia się nazwę ulicy oznaczonej na załączniku graficznym do uchwały lit. A-B z ul. Lucyny Herc na: ul. Hanki Ordonówny.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

Przewodniczący Rady Miasta Lublin

Piotr Kowalczyk

UZASADNIENIE

Podjęcie powyższej uchwały podyktowane jest realizacją ustawy z dnia 1 kwietnia 2016r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz.U. z 2016r. poz. 744).

Przedłożony projekt uchwały dotyczy zmiany aktualnej nazwy ul. Lucyny Herc na odcinku od Al. Wincentego Witosa do ul. Droga Męczenników Majdanka.

W miejsce nazwy ul. Lucyny Herc (1917-1944), która po wstąpieniu pod koniec 1943r. do formowanej 3 Pomorskiej Dywizji Piechoty im. Romualda Traugutta 1 Armii WP początkowo pełniła w pułku funkcję instruktorki propagandy, a w latach 1943-1944 podczas służby w Ludowym Wojsku Polskim zajmowała stanowisko zastępcy dowódcy do spraw polityczno-wychowawczych w kompanii fizylierów, wprowadza się nazwę: ul. Hanki Ordonówny (1902-1950) – wybitnej polskiej piosenkarki, tancerki i aktorki. W okresie występów w teatrze w Lublinie zyskała popularność jako wykonawczyni piosenek o tematyce żołnierskiej. Dawała liczne koncerty w wielu miastach Polski, a także odbywała zagraniczne tournee.

Po wybuchu II wojny światowej, jesienią 1939r. została uwięziona na Pawiaku. Aresztowana przez NKWD po aneksji Litwy przez ZSRR, została wywieziona do łagru w Uzbekistanie. W czasie zesłania powróciła jej choroba płuc z uwagi na trudne warunki życia. Po uwolnieniu, ze względu na stan zdrowia wyjechała do Taszkontu, a następnie do Bejrutu, gdzie zmarła na gruźlicę i tam została pochowana. W 1990r. jej prochy przeniesiono i pochowano na Warszawskich Powązkach.